

12 Δεκεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 23, 24, 28 ΚΑΙ 179
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΝΙΚΟΥ ΡΟΥΣΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΙΔΑΛΙΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 381/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική πράξη σε αντίθεση προς συνελεστή — Περιστάσεις του βεβαιωτικού χαρακτήρα στην κριθείσα περίπτωση — Υποβολή ένστασης κατά της εκτελεστής απόφασης που δεν προεβλέπετο από το νόμο — Υιοθέτηση των πορισμάτων της *Larkos v. Republic*. 5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο].

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Larkos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2189,

Zenios Closures Ltd v. Δήμου Λεμεσού (1993) 4 Α.Α.Δ. 1535,

Zenios Cans Ltd v. Δήμου Λεμεσού (αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2084.

Προσφυγή. 20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Βελτιώσεως Ιδαλίου, με την οποία επέβαλλε στην Αιτήτρια Φόρο Κοινοτικών Υπηρεσιών εκ ΑΚ60.

Α. Παπαχαράλαμπος, για τον Αιτητή.

Γ. Γιάγκου, για τον Καθ' ου η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Το Συμβούλιο Βελτιώσεως Δαλιού ως αρμοδία αρχή, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει ο Νόμος και ειδικότερα το άρθρο 24 του περί Χωρίων (Διοίησεις και Βελτίωσις) Νόμος Κεφ. 243, όπως τροποποιήθηκε και με βάση τους θεσπισθέντες υπ' αυτού περί Χωρίων (Διοίησεις και Βελτίωσις) Κανονισμούς Δαλιού (ΚΔΠ 287 ημερομηνίας 2.5.1963) και ειδικότερα με βάση τους Κανονισμούς αρ. 186 έως 190, επέβαλε στην αιτήτρια, η οποία είναι ιδιοκτήτρια 3 1/2 οικοπέδων και ενός χωραφιού εκτάσεως 5 εκταρίων και 2 δεκαρίων στο Δάλι, για το έτος 1994, Φόρο Κοινοτικών Υπηρεσιών (Φόρο Κατόχων) εξ £60.

Η αιτήτρια με επιστολή της ημερομηνίας 15.12.1994 προς το Συμβούλιο Βελτιώσεως Δαλιού υπέβαλε ένσταση για τη φορολογία που της επιβλήθηκε.

Το Συμβούλιο, αφού εξέτασε την ένσταση της αιτήτριας, επαναβεβαίωσε την προηγούμενη απόφασή του και δι' επιστολής του Προέδρου του (Επάρχου Λευκωσίας) ημερομηνίας 2.2.1995 πληροφόρησε την αιτήτρια ότι η ένστασή της εξετάστηκε και αποφασίστηκε όπως "μη γίνει οποιαδήποτε αλλαγή στα επιβληθέντα δικαιώματα φορολογίας Κοινωνικών Υπηρεσιών γιατί αυτά κρίνονται λογικά και δίκαια".

Εναντίον της απόφασης αυτής της 2.2.1995 καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Στην γραπτή αγόρευση του ευπαιδευτού συνηγόρου της αιτήτριας προβάλλονται ως λόγοι ακυρότητας της επίδικης απόφασης ότι αυτή λήφθηκε κατά παράβαση των Άρθρων 24 και 179 του Συντάγματος και περαιτέρω ότι η απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη και/ή ότι λήφθηκε κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίησης.

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο έχω να παρατηρήσω ότι στις γραπτές αγορεύσεις του δικηγόρου της αιτήτριας δεν αναπτύσσεται καθόλου το θέμα πέραν της παράθεσης αυτούσιου μόνο του Άρθρου 24(1) του Συντάγματος.

Στην γραπτή ένσταση του ευπαιδευτού δικηγόρου των καθών η αίτηση προβάλλεται η προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή αυτή στρέφεται κατά βεβαιωτικής πράξης ή απόφασης η οποία δεν είναι εκτελεστή και έτσι δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

5

Προβάλλεται ακόμα ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη εφόσον δεν καταχωρήθηκε εντός της προθεσμίας των 75 ημερών από την κοινοποίηση προς την αιτήτρια της εκτελεστής διοικητικής πράξης η οποία έγινε γνωστή σ' αυτή τουλάχιστον στις 15.12.1994, ημερομηνία που υπέβαλε την ένστασή της προς το Συμβούλιο.

10

Όσον αφορά τη δεύτερη προδικαστική ένσταση περί του εκπροθέσμου της προσφυγής έχω να παρατηρήσω ότι αυτή δεν ευσταθεί. Η προσφυγή στην πραγματικότητα στρέφεται εναντίον της απόρριψης της ένστασης της αιτήτριας, ημερομηνίας 2.2.1995. Η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 10.4.1995 εντός των 75 ημερών. Το ότι η προσφυγή στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης που απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας ημερομηνίας 2.2.1995, είναι φανερό τόσο από το αιτητικό της προσφυγής όσο και την αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας. Εκείνο που προσβάλλεται είναι αποκλειστικά η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 2.2.1995 που απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας και όχι η απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους κοινοτικών υπηρεσιών.

15

20

25

Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται εις τούτο από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Xenis Larkos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2189. Ότι δηλαδή δεν προσβάλλεται η πρώτη απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους εν αντιθέσει προς την *Xenis Larkos* (ανατέρω) όπου προσβάλλετο και η αρχική απόφαση. Αν στην παρούσα υπόθεση προσβάλλετο και η αρχική απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους δεν θα υπήρχε καμιά αμφιβολία ότι θα ήταν εκπρόθεσμη.

30

Έρχομαι τώρα να εξετάσω την πρώτη προδικαστική ένσταση του Συμβουλίου, ότι η απόφασή του, όπως εκφράζεται στην επιστολή προς την αιτήτρια ημερομηνίας 2.2.1995, είναι απλώς βεβαιωτική προηγούμενης απόφασης και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η προσβολή της με προσφυγή, ως μη εκτελεστή διοικητική πράξη.

35

40

Βεβαιωτικές είναι οι πράξεις/αποφάσεις που βεβαιώνουν ή επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης και δεικνύουν εμμονή της διοίκησης στην προηγούμενή της

απόφαση. Στην απόφαση της Ολομέλειας *Xenis Larkos* (ανωτέρω) στις σελίδες 2211-2212, αναφέρονται τα εξής:

5 “A confirmatory act or decision is an act or decision of the administration which repeats the contents of a previous executory act and signifies the adherence of the administration to a course already adopted.

10 An act is confirmatory of a previous act if the following elements are present:

(a) Identity of the issuing authority.

15 (b) Identity of the person or persons to whom it relates.

(c) Identity of the procedure.

(d) Identity of the reasoning; and

20 (e) Identity of the order.

25 If a new inquiry is carried into the matter, the act which contains a confirmation of an earlier one, may be subject to a recourse - (see Tsatsos - Application for Annulment, 3rd Edition, pp. 132-133; *Kyprianides v. Republic* (supra); *Goulielmos v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 883, at pp. 894-896).”

30 Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η αρχική απόφαση του Συμβουλίου με την οποία επιβλήθηκε φορολογία στην αιτήτρια είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή εντός 75 ημερών από την ημερομηνία που περιήλθε σε γνώση της.

35 Η αιτήτρια όμως, αντί να ασκήσει το δικαίωμα αυτό, υπέβαλε ένσταση στο Συμβούλιο. Τέτοια όμως ένσταση δεν προβλέπεται από το Νόμο, αλλά μόνο ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό Εσωτερικών. Με την ένσταση δεν προβλήθηκε κανένα νέο ουσιώδες στοιχείο ούτως ώστε να δικαιολογείται επανεξέταση της εκδοθείσας απόφασης.

40 Με την απόφαση ημερομηνίας 2.2.1995 απορρίφθηκε απλά η ένσταση της αιτήτριας. Αυτό σημαίνει ότι καμιά νέα έρευνα δεν είχε γίνει αφού δεν είχαν προβληθεί νέα στοιχεία. Το Συμβούλιο απλώς εξέφρασε εμμονή στην προηγούμενη απόφασή του. (Βλέπε:

Zenios Closures Ltd v. Δήμου Λεμεσού (1993) 4 Α.Α.Δ. 1535 και
Zenios Cans Ltd v. Δήμου Λεμεσού (αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2084).

Σχετικό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της
 Ολομέλειας στην *Larkos* (ανωτέρω) από τη σελίδα 2199:

5

“It is further established that when an application is made for
 reconsideration of the case and a decision is given based on the
 same factual and legal basis confirming the previous one, such
 new decision is merely a confirmatory one and as such it can
 neither be the subject matter of a recourse nor in any way suspend
 or revive the 75 days time for challenging the original decision
 (see, inter alia: *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3
 C.L.R. 349; *Ioannou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1002; *Peletico
 Ltd. v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1582; *Kritikos v. Republic*
 (1985) 3 C.L.R. 2638).”

10

15

Βλέπε επίσης “Η Αίτηση Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου
 του της Επικρατείας” του Θ. Τσάτσου, σελ. 131-132 και Πορίσματα
 Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) σελ.
 240).

20

Κρίνω, κατά συνέπεια, ότι η απόφαση επί της ενστάσεως της
 αιτήτριας ημερομηνίας 2.2.1995, η οποία κοινοποιήθηκε σ’ αυτήν,
 συνιστούσε πράξη βεβαιωτική και κατ’ επέκταση όχι εκτελεστή.

25

Ενόψει της πιο πάνω κατάληξής μου, οι ισχυρισμοί της αιτή-
 τριας ότι η απόφαση ημερομηνίας 2.2.1995 είναι ανατιολόγητη,
 ότι προσκρούει στα Άρθρα 24 και 179 του Συντάγματος και ότι λή-
 φθηκε κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης, καθί-
 στανται άνευ αντικειμένου.

30

Ο βεβαιωτικός χαρακτήρας της επίδικης απόφασης ημερομη-
 νίας 2.2.1995 παρασύρει και εκμηδενίζει τους πιο πάνω ισχυρι-
 σμούς της αιτήτριας.

35

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα
 τα οποία θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.